

Dertil kommer så en fordelingsprofil, som specielt i det radikale forslag må give enhver ægte socialdemokrat kuldegysninger. Jeg ved ikke, om Socialdemokraterne har læst fru Marianne Jelveds forslag, men fru Marianne Jelveds forslag til en skattelettelse, som altså ikke er en reel skattelettelse, fordi man tager pengene ind andre steder, vil betyde, at dem med mange hundrede tusinde i indkomst, dem med en million i indkomst, vil få titusindvis af kroner i skattelettelse, mens kasseassistenten kommer til at betale mere i skat.

Jeg ved ikke, om den socialdemokratiske folketingsgruppe har læst det radikale skatteoplæg, men det bliver interessant at drøfte med befolkningen.

Så har regeringen jo gennemført en fleksibel barselorlov, og det har været så stor en succes, at Socialdemokraterne har følt: Nu skal vi også have noget. Så har man lanceret et forslag om, at ingen skal betale mere end 1.000 kr. om måneden for at få sit barn passet. Og hvor lyder det også dejligt – indtil man så begynder at grave i, hvordan det skal betales. For det viser sig, at det er børnefamilierne selv, der skal betale, oven i købet på en måde, der rammer de svage stillede. For de svage stillede, dem med hel eller delvis friplads, får jo ikke fuldt ud gavn af loftet på de 1.000 kr., men Socialdemokratiet vil skære i børnechecken for at finansiere 1.000-kronersforslaget; og beskæringen af børnechecken rammer alle, også de svage stillede.

Det er jo derfor, at man, når man klikker sig ind på Socialdemokratiets hjemmeside, får det resultat frem, at de rige får en gevinst og de mindst bemidlede kommer til at betale. Det er fordelingsprofilen i Socialdemokratiets forslag. Nu ved jeg ikke, om hjemmesiden er blevet lukket, mens jeg står her og taler, for vi har forstået, at det har skabt panik i det socialdemokratiske sekretariat, at hjemmesiden giver de her resultater.

Vi har så også oplevet her i Folketingssalen, at det socialdemokratiske forslag er blevet mere eller mindre undsagt af de partier, der egentlig skulle støtte Socialdemokratiet i at danne regering, for de har selvfølgelig klart set, at der er en helt skæv fordelingsprofil i det her.

Kl. 21.20

Se, det er det, vi har fået ud af debatten, og det er da heller ikke så dårligt.

Jeg kom under debatten til at tænke på et citat af den tidligere finansminister og udenrigsminister hr. Mogens Lykketoft. Den 14. september

sidste år kom hr. Mogens Lykketoft med nogle udtalelser til Jyllands-Posten, hvor han forsøgte at forklare, hvorfor vælgerne ved det seneste valg sendte Socialdemokratiet og De Radikale ud i straffeboksen. Her sagde hr. Mogens Lykketoft:

»Efter ni år i regering blev vi oplevet som slidte, fantasiløse og ideologisk fastlåste. Der var noget om snakken.«

Jeg kan kun sige, at jeg er et hundrede procent enig med hr. Mogens Lykketoft. Og desværre må jeg sige, at der stadig er en hel del om snakken. For hvad er forskellen på Socialdemokratiet i 2001 og så i dag? Jo, formanden er skiftet ud, men politikken er jo stort set den samme. Jeg kan i hvert fald ikke få øje på nogen som helst forandring eller fornyelse hos Socialdemokratiet siden det historiske valgnederlag.

I stedet for at fremlægge egne bud på fremtiden er parolen, at hver gang regeringen fremlægger sin politik, byder Socialdemokratiet bare over. Lidt fantasiløst kan man sige, men jeg forstår, at de manglende socialdemokratiske visioner skyldes, at jeg hugger deres politik.

Partiformanden, hr. Mogens Lykketoft, sagde det til Politiken den 15. august i år: »De gør det helt systematisk.« Men hvis det er rigtigt, at vi helt systematisk stjæler Socialdemokratiets politik, så forstår jeg ikke, hvorfor Socialdemokraterne er så sure. Kan man nå noget højere end at få gennemført sin politik?

Men vi så det også i reaktionen på min åbningstale, for først gik hr. Mogens Lykketoft ud og sagde, at jeg havde ladet mig inspirere af, ja, måske næsten hugget betydelige dele af min åbningstale fra hr. Mogens Lykketofts kongrestale. Men senere hed det sig, at åbningstalen var ren manipulation. Jeg tror, det var den store psykolog Freud, der havde nogle teorier om, at det, der kom ud af munden på den måde, kunne afdekke nogle indrømmelser. Jeg ved ikke, om det er karakteristikkene af den socialdemokratiske partiformands kongrestale. Jeg tror det ikke. Men min konklusion er, at efter dagen i dag er forvirringen om oppositionens politik nærmest total.

Hr. Frank Jensen hældte selvfølgelig det sædvanlige syrebad ud over regeringen. Det lød nærmest som et ekko fra fortidens klassekamp. Og det er jo måske også meget sigende, for jeg synes, at både den socialdemokratiske ordfører og partiet sidder fast i fortiden og har svært ved at få fødderne flyttet med over i det nye årtusinde.